

Bilag 10.

PROVINSHANDELSKAMMERET

København K., den 18. November 1946.

Til Ministeriet for Handel, Industri og Søfart.

Med Udgangspunkt i Drøftelserne om Prislovens Forlængelse og Revision skal Provinshandelskammeret herved tillade sig at fremføre følgende Forslag til Ændring af Lovens § 8:

I § 8, 1. Stk., findes den almindelige Regel, at urimelige Priser og Forretningsbetingelser er forbudt. Denne Bestemmelse antages af Prismyndighederne at have et selvstændigt Indhold i Henhold til Reglerne i § 8, 2. Stk., saaledes at en Varepris, der er i Overensstemmelse med § 8, 2. Stk., dog kan tilsidesættes som urimelig. I saa Henseende har man bl. a. været inde paa at betragte en Varepris som ulovlig under Hensyn til Varens forbrugsmæssige eller samfundsmæssige Værdi, uanset at Prisen henset til Udgifterne til Varens Indkøb eller Fremstilling m. v. er forenelig med § 8, 2. Stk.

Det er indlysende, at Reglen om, at urimelige Priser og Forretningsbetingelser er forbudt, naar den opfattes paa denne Maade, giver Prismyndighederne Mulighed for meget vidtgaaende rent skønmæssige Indgreb overfor de Erhvervsdrivendes Prisansættelser, og at de Erhvervsdrivende kommer til at savne ethvert sikkert Udgangspunkt for deres Prisberegninger. Vi henstiller derfor, at Muligheden for saadanne rent skønmæssige, for ikke at sige vilkaarlige, Indgreb i Prisansættelsen udelukkes ved den kommende Revision af Prisloven, saaledes at § 8, 2. Stk., udtømmende angiver, hvornaar en Pris kan anses for rimelig.

I § 8, 2. Stk., bestemmes vedrørende Fastsættelsen af Nettoavancen, at den hverken procentvis eller absolut maa overstige den Nettoavance, der var sædvanlig paa det Tidspunkt, da Lov Nr. 306 af 30. Maj 1940 traadte i Kraft, hvilket i Praksis vil sige, at Handelen er bundet til den Nettoavance pr. kg eller pr. m, der var almindelig før Krigen.

Vi skal i Anledning af denne Bestemmelse tillade os at paapege det helt urimelige i, at de Erhvervsdrivende, hvis Indtægt fremkommer som Nettoavancer fastlagt i Henhold til Prislovens Hovedregel, alene af alle danske Samfundsklasser principielt skal være bundet til Indtægtsniveauet fra før Krigstiden.

Fra Prisdirektoratets Side ser vi ogsaa hyppigt Afgørelser, der viser, at Direktoratet har Forstaaelse af, at en Avance fastsat efter denne Bestemmelse vilde virke urimelig for de paagældende Virksomheder. Saadanne Afbølgelser fra Lovens Hovedregel beror imidlertid helt paa Prismyndighedernes fri Afgørelse i de enkelte Tilfælde. Det bliver herved i nogen Grad tilfældigt, om et Firma faar en saadan højere Avance godkendt af Prismyndighederne.

Da vi imidlertid mener, at alle Handlende maa have samme Ret til en Nettoavance reguleret efter Prisniveauets Stigning og samme Ret dertil som de øvrige Samfundsborgere, skal vi henstille, at § 8, 2. Stk., 2. Pkt., ændres, saaledes at man i alle Tilfælde ved Fastsættelsen af Nettoavancen gaar ud fra Førkrigs-Nettoavancen med et passende Tillæg.

I denne Forbindelse skal vi tillade os atter at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa det urimelige i, at Prisdirektoratet ved Anvendelsen af Bestemmelsen om Nettoavancens Konstans paa Handlevirksomheder fortsat i udstrakt Grad